REGULAMIN SPORTOWY

SEKCJI WIOŚLARSKIEJ AKADEMICKIEGO ZWIĄZKU SPORTOWEGO W KRAKOWIE.

I. PRZEPISY OGÓLNE.

§ 1. Przepisy niniejszego regulaminu normują działalność turystyczno-sportową Sekcji Wioślarskiej Akademickiego Związku Sportowego w Krakowie. Działalność sportowa obejmuje wykonywanie sportu wioślarskiego, a w szczególności bliższe i dalsze wycieczki turystyczno-wioślarskie, treningi, urządzanie regat, wyścigów dystansowych, rekordów i innych zawodów wioślarskich.

§ 2. Ruch sportowy odbywa się w czasie sezonu wioślarskiego. Termin otwarcia i zamknięcia sezonu ustala Wydział S. W. AZS. Otwarcie sezonu łączy się z uroczystością

podniesienia flagi. Wyjazdy poszczególnych osad treningowych mogą się odbywać na podstawie decyzji Kierownika Sportowego w porozumieniu z Naczelnikiem Przystani przed terminem otwarcia sezonu.

§ 3. Bez względu na trwanie sezonu obowiązują przepisy niniejszego regulaminu, dotyczące barw i odznak.

II. PRZYSTAŃ, TABOR, BARWY I ODZNAKI, STRÓJ.

§ 4. Do wykonywania działalności sportowej służą przystań i tabor.

a) P r z y s t a ń.

Przez pojęcie przystani rozumiemy wszystkie urządzenia służące do uprawiania sportu wioślarskiego, z wyjątkiem taboru, a w szczególności: budynki mieszczące w sobie szatnie wraz z całem urządzeniem, hale do przechowywania łodzi, warsztaty, pomosty oraz urządzenia umożliwiające dojście do pomostów, wyciąganie łodzi itp.

b) T a b o r.

Przez pojęcie taboru rozumiemy wszelkie przybory służące do wykonywania sportu wioślarskiego, w szczególności łodzie z wszelkiemi przynależno-

ściami, aparaty do nauki wiosłowania, treningowe itp. Łodzie ze względu na ich budowę i przeznaczenie dzielimy na łodzie szkolne, turystyczne i wyścigowe. Łodzie szkolne są to łodzie, które ze względu na swą budowę służą wyłącznie do nauki wiosłowania. Łodzie turystyczne są to łodzie odkryte, nasadnie lub półodsadnie, względnie za turystyczne uznane przez Wydział Sekcji. Łodzie wyścigowe są to łodzie kryte, odsadnie, klepkowe lub fornirowe, względnie za wyścigowe uznane przez Wydział Sekcji.

§ 5. c) B a r w y i o d z n a k i. Godłem AZS jest prostokątna flaga biała z czerwonym skośnym pasem zgóry od strony lewej ku prawej. Inicjały AZS czarne w kole czarnem w środku czerwonego pasa. Pod inicjałami tło białe.

d) O d z n a k ą S. W. AZS jest odznaka AZS na czerwonem tle.

§ 6. e) U b i ó r w i o ś l a r s k i. — Żaden mundur wioślarski nie obowiązuje. Strój wioślarski na łodzi dla wioślarzy wszystkich klas: pantofle płócienne lub skórzane bez obcasów, spodnie czarne nad kolana, koszulka biała bez rękawków, na piersiach znak czarny AZS w kole. — Strój wioślarzy regatowych: spodenki białe, koszulki białe

bez rękawków, na piersiach znak czarny AZS w kole.

f) Strój sterników na łodzi:

A) Sternik sportowy: koszulka biała z rękawkami po dłonie, na piersiach minjatura flagi S. W. AZS, spodnie krótkie i pantofle, jak u wioślarzy.

B) Sternik turystyczny: strój jak sternik sportowy, tylko znak AZS na piersiach na polu białem.

III. WŁADZE SPORTOWE.

§ 7. Działalnością sportową S. W. AZS kierują władze sportowe. Należą do nich: 1) Naczelnik Przystani, 2) Kierownik Sportowy, 3) Kierownik Turystyczny, 4) Grono Sterników (Sternicy sportowi i turystyczni).

1) Naczelnik Przystani.

§ 8. Naczelnik Przystani jest zwierzchnikiem władz sportowych. Wybiera go Walne Zebranie S. W. AZS. Do kompetencji jego należy: ogólny kierunek ruchu sportowo-turystycznego w myśl ustalonych przez Grono Sterników wytycznych, naczelny zarząd taboru S. W. AZS oraz moc zarządzania remontu itp., załatwianie kwestyj spornych o charakterze sportowym, nakładanie

kar, tak pieniężnych, jak i zawieszanie we wyjazdach, naznaczanie dyżurnych oraz przewodnictwo w Gronie Sterników. Informuje on Wydział S. W. AZS o całokształcie działalności sportowej oraz pozostaje z nim w stałym kontakcie.

2) Kierownik Sportowy.

§ 9. Kierownikiem Sportowym jest jeden ze sterników sportowych, wybrany przez Walne Zgromadzenie S. W. AZS. Czuwa on nad ruchem sportowym, poprawnością stylu, kieruje wyszkoleniem sportowem i nauczaniem nowicjuszy, specjalnie zaś wraz z Gronem Sterników sportowych uważa na kierownictwo treningu wyścigowego i przygotowanie do regat. Dysponuje taborem wyścigowym S. W. AZS i jest pierwszym zastępcą Naczelnika Przystani.

3) Kierownik Turystyczny.

§ 10. Kierownika Turystycznego wybiera z pomiędzy Grona Sterników Walne Zebranie S. W. AZS. Dysponuje on taborem turystycznym, kieruje ruchem turystyczno-wycieczkowym, reguluje pół i całodzienne wyjazdy, jest drugim zastępcą Naczelnika Przystani.

4) Grono Sterników.

§ 11. Wszyscy sternicy, tak sportowi jak i turystyczni, tworzą pod przewodnictwem Naczelnika Przystani Grono Sterników. Do kompetencji jego należą: ustalenie głównych wytycznych dla ruchu sportowego i turystycznego, załatwianie spraw dotyczących równocześnie obu gałęzi ruchu.

§ 12. a) Grono Sterników sportowych składa się ze sterników sportowych pod przewodnictwem Kierownika Sportowego. W razie nieobecności Kierownika Sportowego przewodnictwo w Gronie Sterników sportowych przechodzi na Naczelnika Przystani. Grono Sterników sportowych kieruje ruchem czysto sportowym i treningiem regatowym. W razie urządzania przez S. W. AZS regat, tak międzyklubowych jak i klubowych, sportowe ich prowadzenie należy do Grona Sterników sportowych. Przedkłada ono Wydziałowi S. W. AZS do zatwierdzenia sterników sportowych, oraz naznacza nauczycieli.

§ 13. b) Grono Sterników turystycznych składa się ze sterników turystycznych pod przewodnictwem Kierownika Turystycznego. W razie nieobecności Kierownika Turystycznego, przewodnictwo

w Gronie Sterników turystycznych obejmuje jego zastępca, wybrany przez Grono Sterników turystycznych. Do kompetencji Grona Sterników turystycznych należy kierownictwo ruchu turystyczno - wycieczkowego.

§ 14. Sternik Sportowy. Sternikiem Sportowym może zostać wioślarz, który odpowie następującym wymaganiom:

1) Egzamin na wioślarza klasy I.
2) Wykazanie się startem w dwóch regatach wewnętrznych i jednych międzyklubowych na łodzi wyścigowej w charakterze wioślarza i przejście odpowiedniego treningu regatowego.
3) Dokładna znajomość regulaminów Sekcji oraz regulaminu regatowego PZTW.
4) Egzamin praktyczny z wynoszenia, kładzenia na wodę i sterowania łodzią wyścigową, przynajmniej czwórką (pożądana ósemka).
5) Dokładna znajomość zasad wiosłowania i metodyki treningu, wykazana na egzaminie.
6) Dokładna znajomość wymiarów łodzi i wioseł, praktyczny egzamin z ustawiania łodzi i jej elementarnej naprawy.

Po egzaminie decyduje o nominacji Gro-

no Sterników sportowych, a zatwierdza ją Wydział S. W. AZS.

§ 15. S t e r n i k t u r y s t y c z n y. Sternikiem turystycznym może zostać każdy wioślarz z wyjątkiem nowicjusza, który odpowie następującym wymaganiom:

1) Egzamin na wioślarza klasy III (pożądany na klasę II).
2) Odbycie pięciu wycieczek o odległości 30 klm.
3) Branie udziału w bliższych wycieczkach, znajomość okolicy i terenów wodnych.
4) Orjentacja w przepisach dróg wodnych, śródlądowych i policyjnych.
5) Dokładna znajomość regulaminów Sekcji i zwyczajów wioślarskich.
6) Egzamin praktyczny ze sterowania.
7) Egzamin praktyczny z lekcji z nowicjuszami i zasadniczych wiadomości dotyczących wiosłowania.
8) Egzamin praktyczny z naprawy łodzi bez pomocy fachowego pracownika.

Po egzaminie decyduje o nominacji Grono Sterników, zatwierdza ją Wydział S. W. AZS.

§ 16. S t e r n i k r e g a t o w y. Sterników regatowych naznacza każdorazowo Grono Sterników sportowych. Muszą oni posiadać dokładną znajomość regulaminu regatowe-

go Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich.

IV. WIOŚLARZE, KOMISJA EGZAMINACYJNA.

§ 17. Wioślarze dzielą się na nowicjuszów, oraz wioślarzy klasy: III, II i I. Nowicjuszem jest każdy wioślarz tak długo, dopóki na podstawie uchwały Komisji egzaminacyjnej nie otrzyma klasy III. Może wiosłować na wszystkich łodziach nasadnich, oraz uczyć się w pół osady na łodziach półodsadnich, to ostatnie dopiero w miarę uznania przez Kierownika Sportowego.

§ 18. **Wioślarzem klasy III** zostaje nowicjusz, który przy egzaminie wykaże:

1) poprawną jazdę na łodzi na długie wiosła (prawe i lewe),
2) umiejętność pływania i to pięć minut z biegiem rzeki, oraz przepłynięcia rzeki wszerz,
3) wiadomości dotyczące komendy, słownictwa i regulaminu,
4) początki jazdy na krótkie wiosła,
5) przejechanych na wiośle 300 klm.

Wioślarz III klasy ma prawo jazdy na wszystkich łodziach nasadnich i półodsadnich, na długie i krótkie wiosła, prawo odbywania dalszych wycieczek, prawo ćwi-

czenia na łodziach wyścigowych klepkowych w pół osady na długie wiosło.

§ 19. **Wioślarzem klasy II** zostaje wioślarz klasy III po zdaniu egzaminu obejmującego:

1) poprawną i stylową jazdę na jedno i dwa wiosła na łodziach turystycznych.
2) wiosłowanie na łodziach wyścigowych klepkowych na długie wiosło,
3) dobrą umiejętność pływania, obejmującą stylowe pływanie na piersiach, boku i plecach,
4) wiadomości tyczące się budowy łodzi, pomiarów, proporcyj i t. p.,
5) ratownictwo w wypadkach tonięcia.

Wioślarz klasy II ma prawo jeżdżenia na wszystkich łodziach turystycznych i wyścigowych, z wyjątkiem łodzi wyścigowych fornirowych i skullingów pojedynczych. uczenia się jazdy na łodziach wyścigowych fornirowych oraz na skullingach pojedynczych, uczenia się sterowania.

§ 20. **Wioślarzem klasy I** może zostać wioślarz klasy II, który przy egzaminie wykaże:

1) poprawny styl na 1 i 2 wiosła na łodziach wyścigowych,
2) umiejętność pływania, obejmującą pły-

wanie bez przerwy na piersiach, boku i plecach po 5 minut,

3) egzamin sterniczy,
4) praktyczną naprawę łodzi,
5) lekcję z nowicjuszami,
6) poprawną jazdę na pojedynczym skullingu,
7) znajomość przepisów regatowych Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich.

Wioślarz klasy I ma prawo do jeżdżenia na wszystkich łodziach za wyjątkiem łodzi przeznaczonych do specjalnego użytku.

§ 21. **Komisja egzaminacyjna** jest organem Grona Sterników, składa się z Kierownika Sportowego, jako przewodniczącego, oraz dwóch sterników sportowych i dwóch sterników turystycznych, wybieranych przez Grono Sterników.

§ 22. Zadaniem Komisji egzaminacyjnej jest przeprowadzanie egzaminów tak na wioślarzy klasowych, jak i sterników.

§ 23. Komisję egzaminacyjną zwołuje w miarę potrzeby przewodniczący.

§ 24. Komisja prowadzi własne protokóły, przechowywane w Sekretarjacie S. W. AZS.

§ 25. Przy egzaminach na wioślarzy klasy III, Komisja zbiera się zasadniczo w peł-

nym swym składzie, przyczem do ważności uchwał potrzebna jest obecność trzech członków Komisji.

§ 26. Przy egzaminach na wioślarzy klasy II i I, komplet egzaminacyjny składa się z przewodniczącego i dwóch sterników sportowych. Do ważności uchwał potrzeba obecności przewodniczącego i jednego członka Komisji. W tym jednak wypadku obowiązuje jednomyślność.

§ 27. Na sternika turystycznego egzaminuje pełny komplet Komisji egzaminacyjnej, podobnie jak na wioślarza klasy III.

§ 28. Na sternika sportowego egzaminuje komplet jak na wioślarzy klasy II i I.

§ 29. Decyzje Komisji egzaminacyjnej, odnoszące się do egzaminów wioślarskich, nie wymagają zatwierdzenia i są decydujące.

§ 30. Decyzje Komisji egzaminacyjnej co do sterników odnoszą się jedynie do egzaminów i nie stanowią o nominacji. Decyzję tę posiada jedynie Grono Sterników dla sterników turystycznych, a Grono Sterników sportowych dla sterników sportowych. Decyzja ta musi uledz, w myśl regulaminu sportowego, zatwierdzeniu ze strony Wydziału S. W. AZS.

§ 31. Zgłoszenia do egzaminów przyj-

muje Sekretarjat S. W. AZS. Przewodniczący wyznacza terminy zebrań Komisji. W zasadzie każdy zgłaszający się ma być w terminie jak najkrótszym poddany egzaminowi, przewodniczący może jednak odłożyć egzamin aż do czasu zebrania się większej ilości zgłoszeń, celem należytego wykorzystania zebrania się Komisji. W razie gdyby w ciągu jednego tygodnia nie zgłosił się nikt więcej do Komisji, przewodniczący jest obowiązany zwołać Komisję dla egzaminu jednego wioślarza.

§ 32. Nauczaniem kieruje Kierownik Sportowy. Spoczywa ono w rękach Grona Sterników sportowych wraz z wyznaczonymi do tego celu przez Grono Sterników sportowych wioślarzami. Przy nauce obowiązuje komenda i styl jednostajny, zatwierdzony przez Grono Sterników.

§ 33. Naczelnik Przystani może udzielić każdemu wioślarzowi dorazowo, na własną odpowiedzialność, prawa sterowania. We wypadkach wyjazdów treningowych wyjątkowo może udzielić Naczelnik Przystani stale prawa sterowania niesternikowi, w porozumieniu z Gronem Sterników sportowych. Każdy wioślarz klasy I ma prawo sterowania na łodziach typów szkolnych.

V. DZIAŁALNOŚĆ SPORTOWA.

A. Przepisy ogólne.

§ 34. Wszystkich członków S. W. AZS obowiązuje karność i dyscyplina, której przestrzegają w swych zakresach władze sportowe.

§ 35. Członkowie są obowiązani do wszystkich prac wspólnych, mających na celu dobro AZS. Członkowie winni dbać o całość i czystość taboru. Władze sportowe i administracyjne regulują ruch zapomocą specjalnych rozporządzeń, które obowiązują aż do odwołania.

§ 36. Prócz przepisów sportowych i administracyjnych są członkowie obowiązani do przestrzegania przepisów porządkowych i regulaminu domowego. W czasie wykonywania ćwiczeń sportowych na łodziach, zwłaszcza zaś w czasie treningu, jest palenie jakoteż rozmawianie wzbronione.

B. Działalność ogólna.

§ 37. Działalność sportowa obejmuje naukę poprawnego wiosłowania, egzamina wioślarskie, urządzanie regat wewnętrznych i międzyklubowych, przygotowania do regat (trening), branie udziału w regatach urządzanych przez Towarzystwa inne, urzą-

dzanie wyścigów dystansowych, rekordów wioślarskich i t. p.

Nauka wiosłowania.

§ 38. Nauka wiosłowania odbywa się według prawideł ustalonych na każdy sezon przez Grono Sterników sportowych. Program i zakres nauki określa nauczycielom Kierownik Sportowy. Nowicjusze winni być o ile możności kształceni na aparacie do wiosłowania. Kierownik Sportowy winien w miarę możności składać do nauki osady stałe, dobrane warunkami fizycznemi. Osady stałe otrzymują stałych nauczycieli.

Egzamina wioślarskie.

§ 39. Egzamin wioślarski odbywa się przed Komisją egzaminacyjną, której skład przewiduje § 21 niniejszego regulaminu. Wioślarz składający egzamin wiosłuje na danej łodzi w osadzie wyznaczonej. Na łodzi na długie wiosła musi się poddać egzaminowi na prawe i lewe wiosło. Komisja egzaminacyjna ocenia według zasad stylu obowiązującego w danym roku w nauce wiosłowania. Członkowie Komisji zwracają uwagę na wykonanie elementarnych części stylowego pociągnięcia, jako to: 1) «gotów», 2) zabranie wody, 3) przeciąg przez wodę,

4) dociąg, 5) zakończenie ciągu i odrzut, 6) odjazd i obracanie pióra, oraz 7) ogólna ocena ciągu. Ocenienie tak elementarnych składników ciągu jak i całego ciągu odbywa się w formie punktów od 1 (najlepszy) do 5 (najgorszy). Po dokonanej ocenie zbiera każdy sędzia noty przez siebie postawione, dodaje do siebie i dzieli przez 7 celem uzyskania średniej. Przewodniczący Komisji egzaminacyjnej zbiera poszczególne średnie, sumuje i dzieli przez ilość sędziów dla uzyskania noty ostatecznej. Przewodniczący sporządza natychmiast protokół, do którego wpisuje li tylko notę ostateczną, protokoły zaś poszczególnych sędziów niszczy natychmiast. Przy egzaminie obejmującym jazdę na skullingu pojedynczym należy zwrócić w równej mierze uwagę na moment sterowania, przyczem sędziowie dzielą dodane noty przez 8. Notą określającą minimum wymagania dla wioślarzy klasy III jest przynajmniej 3, klasy II przynajmniej 2½, klasy I — 2. Przy innych częściach egzaminu sędziowie rozstrzygają większością głosów na pytanie: «wystarczająco» lub «niewystarczająco». Wynik głosowania wpisuje się do protokółu. W protokóle Komisja uwidacznia swe uwagi dotyczące zdolności kandydata do regat i t. p.

Wynik każdego egzaminu winien być wpisany do karty ewidencyjnej danego członka.

Przygotowanie do regat (trening).

§ 40. Udział w regatach może brać każdy wioślarz za wyjątkiem nowicjusza, po wydaniu opinji przez lekarza. Osady wybrane i zobowiązane do treningu składają uroczyste przyrzeczenie na piśmie ścisłego przestrzegania ciągłości treningu i przepisów treningowych. Kierownictwo treningu spoczywa w rękach Grona Sterników sportowych, a w szczególności w rękach Kierownika Sportowego, który łącznie z Gronem Sterników sportowych wydaje każdorazowo przepisy treningowe co do czasu trwania, sposobu i systemu treningu.

Regaty.

§ 41. Regaty, tak międzyklubowe, jak i wewnętrznoklubowe, odbywają się wedle regulaminu regatowego Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich, regaty międzynarodowe wedle regulaminu FISA. Wyjazdy na regaty do innych towarzystw tak w Polsce jak i zagranicę odbywają się na podstawie uchwały Grona Sterników sportowych, zatwierdzonej przez Wydział S. W. AZS. W czasie trwania wyjazdu obowiązują ze

specjalną surowością przepisy o karności i posłuszeństwie winnych mianowanemu przez Grono Sterników sportowych kapitanowi drużyny. Wioślarze wyjeżdżający na regaty zamiejscowe winni pamiętać, że reprezentują AZS, a zagranicą sport polski.

C. Ruch turystyczny.

§ 42. Ruchem turystycznym kieruje Grono Sterników turystycznych, a w szczególności Kierownik Turystyczny.

§ 43. Za wycieczki turystyczne uważa się wszelkie wyjazdy ponad 10 klm. odległości od przystani S. W. AZS. Inne wyjazdy, z wyjątkiem wyjazdów treningowych oraz jazd regatowych, uważa się za zwykłe wyjazdy.

Wycieczki i wyjazdy.

§ 44. Wycieczki półdniowe mają pierwszeństwo przed wyjazdami zwykłemi, wycieczki całodniowe przed półdniowemi. Z inicjatywy Grona Sterników turystycznych mogą być zorganizowane wycieczki klubowe. O ile taka wycieczka przychodzi do skutku, członkowie zgłaszają się na wycieczkę, a kierownik turystyczny rozdziela wedle własnego uznania osady i sterników.

Wycieczki dłuższe.

§ 45. Wycieczki dłuższe ponad jeden dzień muszą być zatwierdzone przez Naczelnika Przystani i Wydział S. W. AZS.

D. Przepisy odnoszące się do obu gałęzi działalności.

§ 46. Naczelnik Przystani może rozporządzeniem zawiesić poszczególne łodzie we wyjazdach, bez obowiązku podawania komukolwiek poza Wydziałem S. W. AZS motywów swego rozporządzenia.

§ 47. Zamawianie łodzi odbywa się na podstawie norm ustalonych, przez wywieszenie kartki z zamówieniem, podpisanej własnoręcznie przez pełną osadę i sternika, oraz zatwierdzonej przez Naczelnika Przystani. W razie wycieczki klubowej wszystkie zamówienia z wyjątkiem zamówień na wycieczki kilkudniowe, potwierdzonych przez Wydział S. W. AZS, upadają same przez się. Oprócz tego może Naczelnik Przystani skreślić zamówienie, obowiązany jest jednak podpisanemu pod niem sternikowi podać motywy skreślenia.

§ 48. Celem nadzoru nad ogólnym ruchem na przystani naznacza Naczelnik Przystani dyżurnych, od przyjęcia którego

to obowiązku nikt uchylić się nie może bez słusznej przyczyny, dającej podstawę do zwolnienia przez Naczelnika Przystani. Obowiązki dyżurnego na każdy sezon określa Naczelnik Przystani wspólnie z Gronem Sterników.

VI. KARY.

§ 49. Za wszelkie przekroczenia niniejszego regulaminu, przepisów porządkowych, oraz innych obowiązujących przepisów władz sportowych S. W. AZS karze Naczelnik Przystani wedle własnego uznania, w wypadkach poważniejszych porozumiewając się z Wydziałem S. W. AZS. Kary te są albo pieniężne, albo też polegają na czasowem zawieszeniu w wyjazdach. Odwołanie od kar nałożonych przez Naczelnika Przystani idzie do Wydziału S. W. AZS, ewentualnie do zwyczajnego Walnego Zebrania członków S. W.

W. L ANCZYC I SPÓŁKA. - KRAKÓW